

promissio

GUDS LØFTE – VORES SENDELSE

10 CREATE A DIFFERENCE GØR EN FORSKEL I ETIOPIEN

»Vi rejste til Etiopien for at være kreative med pigerne på Deborah Centret og lære dem et håndværk. Vi rejste hjem med stor taknemmelighed.«

04

MISSIONÆRER FEJRER JUL
MED PØLSER OG NÆRVÆR

11

FASTGIVER: »MAN BLIVER
RIG AF AT GIVE«

12

OMVENDT AF GANGSTER:
NU ER ABEBE MISSIONÆR

HERRE, JEG VIL GERNE TJENE

Ligesom Gud kaldte på Peter, kalder han også på dig.

Jeg har for nylig været i Rom som rejseleder. Naturligvis var Peterskirken, verdens største kirke med plads til 40.000 mennesker, en del af programmet. Vi stod der i denne kæmpe manifestation af Peter og kiggede op på Michelangelos kuppel med de to meter høje bogstaver, hvor der står:

Du er Peter, og på den klippe vil jeg bygge min kirke.
Matt. 16, 18

Peterskirken er bygget over apostlen Peters grav. Det er tankevækkende at stå i kirken med al dens pragt og overdådighed og tænke på, hvem Peter egentlig var. Hvem var den klippe, hvorpå Jesus byggede sin kirke?

Simon Peter var en simpel fisker, der måske hverken kunne læse eller skrive, og som i hvert fald ikke havde erfaring i menighedsplantning, organisationsudvikling eller ledelse.

Peter var i stedet ivrig, og han tog Jesu ord for pålydende. Da Jesus kom vandrende på søen, bad Peter hurtigt om at blive kaldt ud på bølgerne, og han adlød Jesu kald og gik derud.

Her lærte han nok også en lektie: Det handler om at se på Jesus, ikke på bølgerne. I Getsemane trak han sværdet og huggede øret af en soldat. Der er ingen tvivl om, at Peter havde gå-på-mod og tro på Jesus.

Peter var også ham, som fornægtede Jesus. På trods af at Jesus selv havde forudsagt det, var Peter overbevist om, at det aldrig kunne ske. Men kort tid efter svor han i ypperstepræstens gård tre gange, at han ikke kendte Jesus.

For mig står Peterskirken som en manifestation af, at Gud bruger, hvem han vil i sin frelsesplan. Det handler ikke om kvalifikationer eller andet hos os mennesker, men det handler om, at den, som den almægtige Gud kalder, udruster han til sin tjeneste.

Når Gud kalder til tjeneste – og det gør han stadig – så lad os svare:

“ Herre jeg vil gerne tjene,
tjene dig og dig alene.
Tag og brug mig som du vil. ”

Søren Fibiger-Olesen
Konstitueret generalsekretær

Redaktion

Sekretariatsleder
Line Reckweg Nissen
(ansvarshavende)
line@promissio.dk

Markedsføringskoordinator
Benna Fredsgaard Merrild
benna@promissio.dk

Journalist
Anika Thorø Weber
anika@efki.dk

Magasinet Promissio

Magasinet sendes gratis til alle Promissios medlemmer og til interesserede i Danmark og på Færøerne.

Artikler kan anvendes efter aftale med Promissio.

Fotos ved Promissio hvor intet andet er anført.

Eventuelle ændringer i arrangementer eller andet efter den 7. november, hvor redaktionen afsluttede sit arbejde, er ikke med i bladet. Se seneste nyt på promissio.dk.

Forsidefoto

Create a Difference projektet startede op i uge 42 i Etiopien, hvor de fire unge bl.a. lærte pigerne på Deborah Centret at strikke og hækle.

Layout og tryk

Johansen Grafisk A/S
ISSN 2246-4506
Oplag: 3.200 stk.

Giv besked til Promissio, hvis du har ændringer i navn eller adresse.

Indsamlingsetik

Promissio følger ISOBROs vejledning for god indsamlingsetik.

Promissio hed Dansk Ethiooper Mission før 15. maj 2014.

Promissio

Torvet, Katrinebjergvej 75
8200 Aarhus N
Telefon: 7356 1260
E-mail: info@promissio.dk
Hjemmeside: www.promissio.dk
Giro: 607 1104
Danske Bank: 0994 6071104
MobilePay: 20848

INTERVIEW

PROMISSIOS FORMAND: »DEN RIGTIGE KANDIDAT SKAL VISE SIG«

Det vigtigste i rekrutteringen af den nye generalsekretær til Promissio er ikke tidsperspektivet. Der er brug for den rigtige ansøgning, før ansættelsesudvalget slår til, konstaterer Promissios formand Kurt West Rønne. Vi har mødt ham til en snak om ansættelsesprocessen.

Af Benna Fredsgaard Merrild, markedsføringskoordinator

Da fristen for stillingen som ny generalsekretær i Promissio udløb den 2. oktober, valgte bestyrelsen ikke at gå videre med samtaler, fordi de ønskede at få flere ansøgninger. Bestyrelsen besluttede derfor at forlænge fristen til begyndelsen af november.

I skrivende stund er der stadig et par uger til, at fristen udløber, og jeg har spurgt bestyrelsesformand, Kurt West Rønne, til ansættelsesprocessen:

»Planen er, at vi får nogle at vælge imellem. Vi skal kun bruge én generalsekretær, den helt rigtige ansøger. Men der bør være flere, som er interesserede i den her fantastiske stilling. Der er flere, vi har snakket med, som ikke helt vidste, om det var noget for dem. Det vil vi snakke med dem om og prikke til flere og gøre mere opmærksom på stillingen på sociale medier og med annoncer. Derfor forventer vi også at få flere ansøgninger.«

Et udfordrende job i en tryk organisation

Kurt Rønne forstår godt, at det ikke er væltet ind med ansøgninger, for den internationale missionsmark er et udfordrende sted at være i arbejde.

»Det er politiske og kirkemæssige strømninger, som påvirker vores arbejde,

og som betyder, at man hele tiden må være i gang. Mange af de problemer, der lander på generalsekretærens skrivebord, er med et ledelsesteoretisk begreb "vilde", dvs. at der ikke er en procedure i forvejen. Man skal prøve sig frem og eksperimentere sig til løsninger og svar.«

Heldigvis tilbyder organisationen, det der skal til:

»Vi har et godt bagland, et solidt grundlag og en ret stabil økonomi. Det er en organisation, der bakker sin generalsekretær op, og det giver tryk og mening i jobbet.«

Vi skal have Gud med i billedet

Selvom der kommer en ny generalsekretær, betyder det ikke et retningsskifte i Promissio.

»Vi vil gerne have en generalsekretær, der kan arbejde videre på det, som Promissio står for,« fortæller Kurt.

»Vores ønske er at fortsætte med at være et moderne missionselskab, som er med til at skabe et ligeværdigt samarbejde mellem os og kirkerne i Liberia og Etiopien, så vi sammen kan udbrede evangeliet og give folk et livsforvandlende møde.«

Til sidst spørger jeg Kurt til tidsperspektivet, men dét er ikke det vigtige.

Bestyrelsesformand, Kurt West Rønne, sidder som en af fire i ansættelsesudvalget.

»Vi vil gerne have en ny generalsekretær så hurtigt som muligt. Januar er det tidligste, realistisk set, men hvis den rigtige først er klar til 1. marts eller senere, så er det sådan. For man skal have et kald for at gå ind i det her job. Det fungerer kun, hvis Gud er med i billedet.«

Du kan holde dig opdateret løbende på Promissios Facebookside eller i nyhedsbrevet, hvor Promissio skriver ud, så snart der er nyt at fortælle. ●

MISSIONÆRER FEJRE JUL MED GRILLPØLSER OG NÆRVÆR

Mange danske juletraditioner er skåret væk, når familien Vilrik Bruun fejrer jul i Etiopien. Men det ser de en stor værdi i.

Af Anika Thorø Weber, journalist

Papayamarineret oksekød, råstegte kartofler, frisk rødkålssalat – og så et par danske grillpølser. Det lød menuen på, da Promisios missionærfamilie i Etiopien, familien

Vilrik Bruun, sidste år holdt deres første jul iført shorts og t-shirt.

For Tanja, Andreas og parrets tre børn havde valgt, at jul i Etiopiens hovedstad

Addis Ababa ikke behøver ligne den, vi har i Danmark.

»Traditioner er gode, men det kan også blive for meget, hvis der er mange af dem,« siger Andreas Bruun, der glæder sig til at kunne holde jul på en lidt mere udansk facon endnu engang.

Sidste års utraditionelle julefejring med grillmenu, plastikjuletræ og lidt mærkeligt aflagt julepynt fra en britisk familie faldt nemlig i god jord hos hele familien – så den skal selvfølgelig gentages.

»Vi synes, vi fik skabt nogle gode nye traditioner sidste år, så dem vil vi tage frem igen. Vi håber, det også lykkes at få fat i danske grillpølser i år. Det var godt nok mums,« lyder det fra en begejstret Tanja.

Glæden ved det vigtigste

Selvom familien Bruun danser rundt om et plastikjuletræ på terrassen i højt solskin og spiser grillpølser i skyggen, så er det ikke alle juletraditioner, som familien har skiftet ud, siden de i sommeren 2023 forlod Danmark for at være tilknyttet Mekane Yesus-kirkens præsteseminarium i Addis Ababa. Med til juleaftensdag hører nemlig fortsat salmer og sange om juletræet, en god middag, gaver og en julegudstjeneste.

»Vi har taget de traditioner med, som var vigtige for os, og som vi havde lyst til. Resten har vi skåret væk. Det har været helt

Familien Vilrik Bruun (inklusive Andreas' bror og forældre) samlet til julemiddag i haven med papayamarineret oksekød, grillpølser og råstegte kartofler sidste jul.

Familiens plastikjuletræ og julepynt har de købt af en britisk familie, der er rejst hjem igen.

Noomi spreder julestemning med pebernødder.

befriende ikke at skulle forholde sig til traditionerne, men blot til det, vi havde lyst til,« siger Tanja, der glæder sig over, at det også giver dem en mere rolig jul med fornyet fokus på julens budskab.

»December plejer at betyde, at vi skal ræse rundt til alt muligt. Men det kan vi ikke, når vi er her. Det giver en anden ro ved julen og tid til at fokusere på det vigtigste i julens budskab,« siger Tanja, der oplevede, hvordan julegudstjenesten kom til at stå endnu stærkere for hende, da de sidste år startede med julemiddag, juletræ og

julegaver for så efterfølgende at tage i kirke som en smuk afslutning på dagen, hvor alt "julehalløjet" var overstået. Andreas giver hende ret:

»Der er så meget, man skal i juletiden, at man kan nå at blive helt træet af jul, inden man rammer juleaften. Men i stedet er det vigtigt at stoppe op i julen og høre budskabet om, at Jesus er kommet for at fjerne både det fysiske og åndelige mørke. Det gælder både i Etiopien og i Danmark, for budskabet er det samme, uanset hvor vi er,« siger han.

Familien er vigtig

Familien Bruun har uden tvivl fundet deres nye favoritmåde at holde jul på, men selvom de er glade for den mere eksotiske version, så er der noget, de ikke kan undvære i julen: Familien.

»Det er vigtigt for os, at vi kan fejre jul med noget af vores familie. Så savner vi dem heller ikke på samme måde i juletiden. Det betyder meget, at vi ikke blot er os fem på sådan en dag,« siger Tanja, der i år glæder sig til at få besøg af sin mor og hendes mand, der efterfølgende rejser på ferie med familien Vilrik Bruun til Kenya henover nytåret.

»Og så håber vi selvfølgelig, at de kan have nogle grillpølser med,« tilføjer Tanja med et smil. ●

Julemiddagen tilberedes udendørs – sådan som der er skik for i Etiopien ved festlige lejligheder.

Familien Vilrik Bruun i Addis Ababa

Mads, Josva, Noomi og forældrene Tanja og Andreas har boet i Addis Ababa, Etiopien, siden sommeren 2023 som missionærer udsendt af Promissio. Til dagligt arbejder Tanja og Andreas på Mekane Yesus-kirkens præsteseminarium. Familien er foreløbigt ansat som missionærer frem til sommeren 2027.

GENERALSEKRETÆR SIGER FARVEL, MEN PASSIONEN LEVER VIDERE

Frede Ruby Østergård takker af efter ti år som generalsekretær i Promisso. Han slipper dog ikke sin brand for det livsforvandlerende møde med Jesus Kristus.

Af Anika Thora Weber, journalist

Frede Ruby Østergårds kontor ser ud som om, at alt er, som det plejer at være: Den store bogreol er proppet til randen, computeren står tændt med mails, som hyppigt tikker ind, og det runde bord med de tilhørende stole er som altid klar til at tage imod dem, der måtte komme forbi til en snak. Alligevel er alt ikke helt, som det plejer.

Promissios generalsekretær Frede Ruby

Frede Ruby Østergård ser tilbage på sine ti år i Promisso med stolthed – ikke over sit eget arbejde, men over de mange livsforvandlerende møder, som Promisso har været med til at skabe.

Østergård sidder nemlig med en klump i halsen. Den slags, der ikke slipper så let.

»Jeg er i en tid lige nu, hvor jeg gør alting for sidste gang. Jeg holder det sidste foredrag, og jeg er netop kommet hjem fra min sidste rejse til Etiopien. Det kan ikke undgå at give en klump i halsen. Sådan har jeg faktisk haft det et par uger,« siger generalsekretæren, mens han ser rundt i sit kontor med et stille smil og et mildt blik, der signalerer, at det begynder at gå op for ham, hvordan et kapitel netop nu er ved at nå sin afslutning.

Dagen efter interviewet på kontoret var det nemlig tid til det sidste officielle farvel, da Frede Ruby Østergård den 11. oktober afholdt sin afskedsreception efter ti et halvt år som generalsekretær.

»Jeg tror, det er stolthed, jeg kan mærke i kroppen. Ikke over min egen indsats, men over Promisso. En stolthed over de livsforvandlerende møder, vi har været med til at skabe,« siger Frede Ruby Østergård.

Store øjeblikke

Når Frede Ruby Østergård ser tilbage på de seneste ti år af sit arbejdsliv, er der mange

mennesker, oplevelser og arbejdsopgaver, der dukker op i hans bevidsthed. Det gælder alt fra de mennesker, han har mødt på rejser til Etiopien og Liberia, til opbakningen fra Promissios venner i Danmark og de både store og små udfordringer, som Promisso har måttet igennem.

Men også Promissios sejre står klart for ham. Det gælder blandt andet indsatsen for at beholde de fastgivere, Promisso allerede har – og at føje endnu flere til.

»Når man hører det udefra, så kan det lyde mærkeligt at sige, at en af vores store sejre har været at holde fast ved de givere, vi allerede har. Men det er ikke en selvfølge i nutidens Danmark, hvor vi har en udpræget zapper-kultur – også når det gælder støtte til velgørende organisationer. Derfor er jeg stolt af – og taknemmelig for – at det er lykkedes at fastholde støtten fra Promissios venner, mens endnu flere er kommet til,« siger generalsekretæren, der mener, at den personlige støtte fra givne også har en vigtig plads i Promissios økonomi fremover.

Det er dog ikke kun økonomisk formåen, der gør Frede Ruby Østergård stolt af det

arbejde, som han har stået i spidsen for det seneste årti.

»Det bliver ved med at røre mig, hver gang jeg møder folk fra det sydøstlige Etiopien. Her er der kristne, som deler evangeliet på trods af, at de møder modstand fra lokalbefolkningen, der består af 95 procent muslimer. Deres indsats gør, at vi hver uge kan høre om mennesker, der kommer til tro på Kristus. Det er stort,« siger Frede.

»Promissio er sat i verden for at skabe livsforvandlerende møder med Gud – og det oplever jeg virkelig, at vi får lov til gennem vores lokale partnere,« tilføjer han.

En gren af Guds mission

Selvom Frede Ruby Østergård i oktober vinkede farvel til sine kolleger og sit kontor på Torvet i Aarhus Nord, så bliver hans jobmæssige skifte ikke et farvel til det kald, han mærker fra Gud.

»Jeg har slet ikke en oplevelse af, at jeg er blevet træt af mit arbejde i Promissio, men jeg oplever, at Gud har kaldet mig til noget nyt,« siger den afgangende generalsekretær, der nu er tiltrådt sin nye stilling som vicegeneralsekretær i Indre Mission.

»Når man får et barn, har man en stor kærlighed til det. Men når man får et barn mere, får man ikke mindre kærlighed til det første barn – det handler snarere om, at ens hjerte udvider sig, så man kan elske dem begge med stor kærlighed. Sådan har jeg det også med det skifte, jeg står i nu. Min kærlighed til Promissio forsvinder ikke, selvom jeg nu træder ind i noget nyt. Jeg har bare en kærlighed til begge organisationer på samme tid. Jeg fortsætter med at arbejde i Guds globale mission – bare i en anden del af arbejdet,« siger Frede Ruby Østergård. ●

Blå bog

Frede Ruby Østergård
Født i 1974
Gift med Mette
Parret har fire børn

- Oktober 2024-: Vicegeneralsekretær i Indre Mission
- 2014-2024: Generalsekretær i Promissio
- 2009-2014: Generalsekretær og sømandspræst i Sømandsmissionen
- 2006-2009: Ungdomskonsulent i Indre Mission

Til afskedsreceptionen var der mange, der overbragte en hilsen til den afgangende formand. Det gjorde ham tydeligt berørt.

FÅ BESØG AF WIN SOULS FOR GOD

Fra den 28. marts til den 4. april kommer Mission Back igen til Danmark. Det er et team fra Win Souls for God i Etiopien, som kommer for at drive mission i Europa, hvor antallet af troende er nedadgående.

Sidste år besøgte de adskillige skoler, konfirmander og ungdomsfællesskaber, hvor de blandt andet fortalte om arbejdet med gadebørn og unge i Etiopien, og hvordan de forsøger at række dem evangeliet om Jesus og hjælpe dem til et bedre liv væk fra gaden. De er dygtige formidlere, og der er altid en dansk vært med til at oversætte.

Hvis du og dit ungdomsfællesskab har lyst til at få besøg mellem den 28. marts og den 4. april, så kontakt netværkskoordinator Tuja Stæhr Berg på tuja@promissio.dk.

FREDE RUBY ØSTERGÅRDS AFSKEDSRECEPTION

Fredag den 11. oktober sagde vi farvel og mange tak for indsatsen til Frede Ruby Østergård, som stoppede efter ti år som Promissios generalsekretær.

Han fik mange flotte ord med på vejen om sin person, sin tilgang som leder og det aftryk, han har sat på Promissio.

Vi ønsker Frede Ruby Østergård tillykke og Guds velsignelse over hans videre tjeneste som vicegeneralsekretær i Indre Mission.

GLOBAL DISCIPLESHIP TRAINING ER AFLYST I FORÅRET 2025

Promissio og Børkop Højskole har været nødsaget til at aflyse Global Discipleship Training-holdet i foråret 2025 på grund af for få tilmeldte.

Allerede her i november ser partnerne i fællesskab frem mod GDT 2026, så vi kan planlægge et ophold, som er relevant og opbyggende, og som udvider de unges horisont.

Der er allerede tilmeldte til holdet i foråret 2026.

På Facebook får du eksklusive hverdagsdryp fra arbejdet i Afrika og i netværket i Danmark. Find Promissio på Facebook og like siden i dag.

ØLGOD VALGMENIGHED CYKLEDE PENGE IND TIL ETIOPIEN

Den 2. september var der cykelsponsorløb i Ølgod. Fire hold cyklede og løb for Promissios gode arbejde – to hold fra Ølgod, et missionærhold og et Promissio-bestyrelseshold.

Ølgod Valgmenighed har et fællesskabsprojekt, hvor de sammen støtter projektet "Jesus til nye bydele".

De to Ølgod-hold cyklede derfor penge ind til det konkrete projekt, mens de to andre samlede ind til det generelle arbejde i Promissio. I alt endte det på knap 40.000 kr.

Mange tak for indsatsen!

DEBORAH CENTRET FLYTTER

I oktober fik Deborah Centret den triste melding, at de grundet byfornyelse i Addis Ababa var nødt til at fraflytte deres hus og skulle være ude to uger senere.

Promissios partner Win Souls for God, som har hjemmet, har derfor arbejdet intensivt på at finde en løsning.

I skrivende stund er det endnu ikke fastlagt, hvor Deborah Centret flytter hen

VIL DU SY MULEPOSER FOR PROMISSIO?

Når Promissios medarbejdere er i Etiopien, har de mulighed for at købe smukt, mønstret stof med hjem. Der er lige nu en enkelt frivillig, som elsker at sy, og hun omdanner stoffet til smukke muleposer. De sælges til fordel for Promissio, når ansatte og frivillige tager rundt i landet og holder møder og lignende.

Har du også egen symaskine og lyst til at sy for Promissio? Så kontakt netværkskoordinator Tuja Stæhr Berg på tuja@promissio.dk, og hør eller aftal nærmere.

TAK FOR GAVER

Tak for gaver til Promissios arbejde på i alt 1.006.061 kr. i tredje kvartal i 2024. Der blev i perioden samlet 167.939 kr. mindre ind end forventet.

I år har vi brug for i alt 7.029.000 kr. i gaver og bidrag. Konkret har vi brug for en større julegave, end vi plejer.

Tak, om du vil hjælpe os med at nå i mål.

”CREATE A DIFFERENCE” GØR EN FORSKEL I ETIOPIEN

Vi rejste til Etiopien for at være kreative med pigerne på Deborah Centret og lære dem et håndværk. Vi rejste hjem med stor taknemmelighed.

Af Esben Kamstrup og Benjamin Risager fra Create a Difference-projektet

Mange af dem, som flytter til metropolen Addis Ababa, er unge mennesker med drømme om uddannelse og et velbetalt job, der kan hjælpe med at forsørge familien hjemme i det landlige Etiopien.

Men den store tilflytning gør det svært at skaffe jobs og skubber huslejen i vejret. Derfor ender mange unge piger på gaden som kommercielle sexarbejdere.

Maja Bank Søndergaard i fuld gang med at vise, hvordan de kan lave tasker af gamle plastikposer.

Midt i den travle by ligger Deborah Centret, en tryk oase væk fra gadens usikkerhed og uvished. På centret mødte vi ildsjælen Ealed Admasu, som gennem mange år har opsøgt piger på gaden og givet dem husly, mad og omsorg. Ealed Admasu beskrev, hvordan de ønsker at »transformere pigerne personligt, mentalt, spirituelt og fysisk« for at hjælpe dem ud af livet på gaden. Da vi rejste til Etiopien med Create a Difference-projektet i uge 42, ønskede vi at arbejde henimod det mål.

Gud havde styr på timingen

Det var dog en særlig situation, vi mødte pigerne i, for da vi kom derned, stod Deborah Centret overfor at skulle flytte, grundet byfornyelse i Addis Ababa [se notits på s. 8]. Vi oplevede her, at Gud havde sendt os på det helt rigtige tidspunkt. Pigerne følte sig utrygge ved situationen, og ind i det var vores kreative aktiviteter til glæde for dem.

Som Ealed Admasu fortalte os, kan pigerne arbejde med deres traumer gennem de kreative aktiviteter. Den meditative ro, som det kreative arbejde kan give dem, hjælper dem til at lade sig distrahere fra det, de kan have med i bagagen fra livet på gaden.

Værdifuldt på den lange bane

Visionen er, at piger, som dimitterer fra Deborah, kan komme tilbage til kreative

arrangementer og lære færdighederne videre til nye beboere. På den måde kan pigerne få en »følelse af empowerment og selvværd«, fortæller Ealed Admasu.

Pigerne beskriver selv de kreative færdigheder som »lifeskills« – værdifulde egenskaber, de kan bruge resten af livet, og som måske på sigt kan blive en indtægtskilde.

Vi i Create a Difference-gruppen kom med en mission om at undervise og give pigerne midler, men vi fik meget med hjem. Vi rejste med taknemmelighed over, at de lukkede os ind i deres liv og kultur, og vi lærte deres åbne og gæstfrie sind at kende.

Der findes ikke stor rigdom i materielle goder, men der findes i høj grad rigdom i kærligheden til mennesker og i tilliden til, at Gud vil bane vejen. ●

Projektets formål

At skabe et kreativt fællesskab for tidligere kvindelige sexarbejdere i Etiopien i samarbejde med Promissios partner Win Souls for God. Projektet varer det næste år og er støttet af midler fra Dansk Ungdoms Fællesråds internationale pulje.

PORTRÆT

HELGA ER FASTGIVER: »DET HJÆLPER PROMISSIO – OG MIG«

En fast gave til velgørende arbejde er vigtig. Det mener Helga Dalgaard, der har støttet Promissio gennem tre årtier.

Af Anika Thorø Weber, journalist

Mission er et vigtigt pejlemærke for Helga Dalgaard og hendes mand Anders, når de skal vælge, hvad deres penge skal gå til.

29 år. Så lang tid er der gået, siden Helga Dalgaard tog beslutningen om, at hun ville donere en stor del af de penge, hun giver til velgørende formål, til netop Promissio.

Siden da har hun hvert år sendt penge afsted til Promissio som en fast gave til arbejdet, og det har hun ikke planer om at lave om på.

»Man bliver rig af at give. Vi skal ikke underkende den værdi, der er i at give en gave til Guds arbejde,« siger Helga Dalgaard, der i sin tid fik kendskab til Promissio gennem venner og bekendte, men nu følger arbejdet tæt.

»Jeg ser en stor værdi i at give en fast gave,« siger hun.

En glad giver

Det er ikke uden grund, at Helga Dalgaard prioriterer netop at give en gave til Promissio.

»Jeg vil gerne give sporadisk til nødhjælpsarbejde, men først og fremmest giver jeg til evangeliets udbredelse. Jeg er aldrig selv rejst ud som missionær – og så må jeg jo betale andre for at gøre det i stedet, for det er en vigtig opgave,« siger Helga Dalgaard, der foruden interessen for at følge Promissios udsendte også er optaget af at følge med i, hvordan Mekane Yesus-kirken i Etiopien er vokset og har haft brug for støtte til at sikre uddannelse af præster.

»Promissio har haft et blik på mission, som jeg tror, er vigtigt. Hvis de skal fastholde det blik, har de brug for at vide, at

de har midlerne til det. Det vil jeg gerne bidrage til,« siger hun.

Faste rammer til flyvsk sind

Ifølge Helga Dalgaard er det ikke kun Promissio, der har gavn af den faste pengegave.

»For mig er en fastgiverordning med til at holde fast i mit ellers flyvske sind. Hvis ikke jeg havde en fast overførsel, så ville jeg ikke give i samme omfang,« siger Helga, der ser gaven som en måde at opdrage sig selv til lidt mere selvdisciplin.

Hun understreger, at det derfor heller ikke er beløbets størrelse, der er afgørende:

»Da jeg startede med at give en gave til Promissio, var pengene små. Uanset beløbet er det godt at få det sat i system. Det hjælper Promissio – og mig.« ●

Bliv fastgiver og få en pose kaffe

Netop nu kan du få en pose kvalitetskaffebønner fra Etiopien til en værdi af 85 kr., hvis du opretter en månedlig fastgiveraftale på minimum 50 kr. pr. måned.

Gå ind på www.promissio.dk/givmedgodsmag, og start din fastgiveraftale allerede i dag.

PORTRÆT

OMVENDT AF EN GANGSTER: I DAG ER ABEBE MISSIONÆR

Da Abebe som ung tog afstand fra kirken og landede i fængsel, lå det ikke i kortene, at han skulle finde tilbage til kirken – men Gud kaldte på ham.

Af Benna Fredsgaard Merrild, markedsføringskoordinator

Som kulminationen på Abebes nedtur, endte han i fængsel. Men det var i fængslet, at troen igen begyndte at vokse i ham. Foto: AdobeStock.

Abebe

Abebe er ikke hans rigtige navn. Da han er udsendt til et stærkt muslimsk samfund, har vi givet ham et pseudonym for at beskytte hans identitet.

Abebe har ikke altid drømt om at være missionær. Han voksede godt nok op i en kristen familie i det vestlige Etiopien, men som ung tog livet en drejning. Han brugte al sin tid på at studere, og alligevel dumpede han sine eksaminer på den regnskabsuddannelse, han var i gang med. Det startede hans nedtur.

Han tog gradvist afstand fra kirken og fra Gud, og han begyndte i stedet at drikke alkohol. Det eskalerede, og han blev involveret i slagsmål med andre unge, han blev involveret i illegal politik. Til sidst endte han i fængsel.

Mødte Gud i fængslet

I fængslet mødte Abebe gangsteren Amanuel, som afsonede en dom for mord. Amanuel var vokset op i en ortodoks kristen præstefamilie. Selvom alle andre i fængslet var bange for Amanuel, blev han og Abebe gode venner. Gud havde en plan.

»En af de andre fanger, Muhammed, var muslim, og han blev ved med at komme over til Amanuel og mig og ville overbevise os om, at Bibelen var forkert og Koranen rigtig. Det provokerede præstesønnen Amanuel,« fortæller Abebe.

Amanuel beordrede Abebe til at prædike Bibelens budskab til Muhammed, men Abebe brød sig ikke om den idé. Han prøvede at slippe udenom og påstod, at han ikke kunne nogle bibelvers, men han turde alligevel ikke gøre andet end at adlyde. Amanuel gav ham nogle bibelvers, som han skulle tale ud fra, og da Abebe gentagne gange stod frem og talte ud fra skriftstederne, begyndte flere af de indsatte at lytte til Abebe.

Samtidig vækkede det igen troen hos Abebe. Han bad derfor sin mor om at skaffe ham en bibel, og han slugte det, han læste.

Da Abebe efter fire år havde afsonet sin straf, fortsatte han med at fortælle om Jesus. Han sluttede sig til nogle unge evangelister, som han havde mødt i fængslet, hvor de havde været på besøg for at vidne for fangerne. Samtidigt begyndte han at læse teologi om aftenen og besluttede sig for at afslutte sin uddannelse i regnskab. Senere blev han ansat som evangelist i den lokale Mekane Yesus-kirke.

Vi er alle kaldet til mission

Det var i studiet af missionsbefalingen i Matthæusevangeliet, kapitel 28, vers 18-20, at Abebe fik kaldet til at blive missionær. At

Berit Østby er udsendt af Promissio som tværkulturel rådgiver hos Mekane Yesus-kirkens internationale missionselskab, International Mission Society.

blive bragt fra mørket til lyset, som han havde oplevet i fængslet, kunne han ikke bare holde for sig selv. Andre skulle også have en chance for at høre om den Jesus, der reddede ham.

Derfor er 36-årige Abebe i øjeblikket en af 18 langtidsmissionærer, som er udsendt af International Mission Society (IMS), Mekane Yesus-kirkens missionselskab. Promissios udsendte missionær Berit Østby har været med til at træne ham og resten af holdet, inden de blev sendt ud til fem forskellige afrikanske lande. Abebe er udsendt til et stærkt muslimsk samfund, og han er i gang med at lære arabisk, så han kan kommunikere med de mennesker, han møder.

»Det hjælper, at jeg ligner dem og ikke skiller mig ud, når jeg går rundt på markedet eller sætter mig ned og drikker en kop kaffe på en fortovscafé,« fortæller Abebe.

I dag kunne Abebe ikke forestille sig at lave andet, for mission er mere end et kald.

»For mig betyder mission at overgive sit liv til Gud og følge Ham – helt indtil døden, hvis det skulle blive nødvendigt,« fortæller Abebe.

»Mission er ikke kun mit kald, men et kald, vi deler som søskende i Guds familie,« siger Abebe.

Abebe sender med Hebræerbrevet, kapitel 3, vers 1 en stor tak til hele »den danske familie«, der beder og støtter missionsarbejdet økonomisk: »Derfor, hellige søskende, I som har del i det himmelske kald, led dit sind mod bekendelsens apostel og ypperstepræst, Kristus Jesus!« ●

Berit er blandt andet med til at træne og uddanne de missionærer, som Mekane Yesus-kirken sender ud, som for eksempel Abebe.

VIGTIGT

INDKALDELSE TIL GENERALFORSAMLING DEN 5. APRIL 2025

Hermed indkaldes til generalforsamling på Promissios årsmøde lørdag den 5. april 2025. Om formiddagen vil der være forhandlinger med dagsorden efter vedtægterne. Medlemmer, som har betalt kontingent senest den 21. februar, har stemmeret på årsmødet. Forslag til behandling på årsmødet skal sendes skriftligt til sekretariatet senest den 28. februar.

Der vil ikke være valg til bestyrelsen denne gang, da ingen er på valg i 2025. Der skal dog vælges 1-2 suppleanter for en etårig periode.

KENDT ANSIGT ER NY SEKRETARIATSLEDER

I sidste blad kunne vi fortælle, at Line Reckweg Nissen var tilbage som markedsføringskoordinator efter sin barsel. Det nåede hun dog ikke at være længe, for pr. 1. oktober trådte hun ind i ledelsen og den daglige drift som ny sekretariatsleder – en plads, der har stået tom siden foråret.

»Jeg er glad for, at det efter længere tids overvejelse og samtale er faldet sådan på plads, at jeg skal være sekretariatsleder i Promissio. Mange af arbejdsopgaverne ligger tæt på det, jeg hidtil har varetaget, og jeg ved, at min efterhånden lange erfaring i Promissio gør, at overgangen går så glat, som det kan lade sig gøre,« siger Line Reckweg Nissen.

Hun har nu været ansat i Promissio i otte år.

VELKOMMEN TIL BENNA

Med Line Reckweg Nissens skifte til stillingen som sekretariatsleder er der også sket et skifte på posten som markedsføringskoordinator. Den overtog Benna Fredsgaard Merrild pr. 1. oktober i en deltidsstilling på 16 timer om ugen. Hun sad i forvejen i en deltidsstilling som kommunikationskoordinator hos Israelsmissionen, som er en af Promissios søsterorganisationer på TORVET. Ledelsen tror, det bliver en stor berigelse for begge organisationer, at hun kan bruge sine faglige kvalifikationer begge steder.

Benna Fredsgaard Merrild har tidligere arbejdet som tekstforfatter på et bureau og har læst retorik.

Privat bor hun i Hinnerup, er gift med Kristoffer, og de har tre drenge mellem tre og otte år.

SØREN FIBIGER-OLESEN ER KONSTITUERET GENERALSEKRETÆR

Næstformand Søren Fibiger-Olesen tiltrådte pr. 1. november som konstitueret generalsekretær for Promissio. Søren er oprindeligt uddannet fotohandler, men har sidenhen taget en diplomuddannelse i ledelse. Søren er pensionist, men ud over at være 16 timer om ugen hos Promissio, er han seniorkonsulent hos Positivt Lederskab, som arbejder med ledelsesrådgivning og coaching, og så er han frivillig ressourcekoordinator i Indre Mission. Søren skal sidde som konstitueret generalsekretær, indtil en ny generalsekretær er ansat. Søren har siddet med i Promissios bestyrelse siden 2022.

TRO

JEG NØJES IKKE MED AT SIGE, AT GUD ELSKER DIG

Af Benna Fredsgaard Merrild, markedsføringskoordinator

5
OM TRO
& LIV

1 Hvilken personlig trosoplevelse har været skelsættende for dig?

Det har berørt mig at arbejde med børnene i landsbyerne. I børnenes liv ser jeg Guds mirakler. Gud beskytter dem på en måde, så de ikke bliver syge. Når jeg ser et barn i landsbyen gå med bare fødder – uden sandaler – når jeg ser dem drikke det forkerte vand, når jeg ser dem spise med beskidte hænder uden at være opmærksom på de hygiejniske effekter. Gud tager sig af dem på en særlig måde, og det bevæger mig. Det inspirerer mig til at tro, at Gud er fantastisk.

2 Hvilket menneske har inspireret dig mest trosmæssigt?

Jeg arbejdede tidligere for en international gruppe kaldet IFES, en evangelisk gruppe af studerende, som er over hele verden. De havde en generalsekretær, som jeg arbejdede sammen med i nogle år. Hans tilgang til den kristne tro, hans tilgang til menigheden og hans kald til at evangelisere var meget inspirerende. Han havde stor tro, et stort engagement og meget kærlighed. Jeg blev inspireret og bevæget af at arbejde med ham. Meget af det jeg gør og har gjort i min tjeneste, har jeg lært af ham.

3 Hvad ville dit yngre jeg sige om Gud?

Mit yngre jeg ville sige, at Gud er god, mægtig og stærk, og at han er alle steder. Da jeg var ung, troede jeg, at Gud var givet til én gruppe mennesker, men han arbejder med folk på forskellige

Eric Sachor Doe er leder i Lutheran Church of Liberia School System (LCLSS).

måder. Han var der for mig, da jeg var ung på én måde, og i dag arbejder han med mig på andre måder.

4 Hvordan finder du tid til bøn?

Det kan være svært, for nogle gange tager arbejdet os væk, eller vi er steder, hvor vi ikke har tid til at bede. Jeg har et særligt tidspunkt til at have andagt med min familie. Det har vi om aftenen, hvor vi beder sammen. Personligt beder jeg hele tiden, når jeg går, når jeg sover, når jeg er på vej på arbejde. Nogle gange beder jeg 2-3 minutter, andre gange et sekund, andre gange en time eller ti minutter, men jeg tager mig altid tid til at bede til Gud og tale med ham.

5 Hvordan deler du tro og liv med mennesker i din hverdag?

Da jeg voksede op, plejede vi at gå ud og vidne, ansigt til ansigt, fra hus til hus. I dag gør jeg det på flere måder. Jeg var præst i en landsby i 20 år. Gennem min tjeneste i landsbyen så folk Guds kærlighed og Guds hånd i det. Jeg har også et fodboldhold med både piger og drenge, og gennem det vidner jeg. Jeg prøver at skaffe stipendier til børnene. For bare få dage siden kunne jeg skaffe stipendier til to studerende, så jeg nøjes ikke med at sige, at Jesus elsker dig, men viser det gennem de tjenester, vi driver, de ting, vi gør, og de ting, vi tilbyder mennesker. ●

Produkt nr. 9736

“ *Mission er ikke bare mit job.
Det er ikke kun mit kald,
men et kald, vi deler som
søskende i Guds familie* ”

Abebe, missionær udsendt af Mekane
Yesus-kirkens missionselskab (IMS)

Tag del i Guds kald til mission – støt i dag

Mekane Yesus-kirkens missionselskab, International Mission Society (IMS), forsøger at nå ud til de mange mennesker i Nordafrika, Mellemøsten og Asien, som endnu ikke har hørt evangeliet. Dem er der stadig mange af i de områder, og også de skal have chancen for at høre om Jesus og sige ja til ham.

Derfor sender Promissio og IMS missionærer ud, som Berit Østby, der er kaldet og udsendt til Etiopien, og som Abebe, som Gud kaldte ud til et stærkt muslimsk samfund.

Fra både Abebe og os i Promissio skal der lyde en stor tak til jer, som beder og støtter missionsarbejdet økonomisk. Du kan tage del i missionsarbejdet ved at give et valgfrit beløb på MobilePay til nedenstående nummer med teksten "missionær".

FOTO: ADOBESTOCK

STØT NU

MobilePay
395 001

For fradrag: Skriv adresse og CPR-nummer i beskedfeltet